

شماره ۴۸۶۳

تاریخ ۷/۷/۷۱

پیوست

مجلس

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

اداره کل قوانین

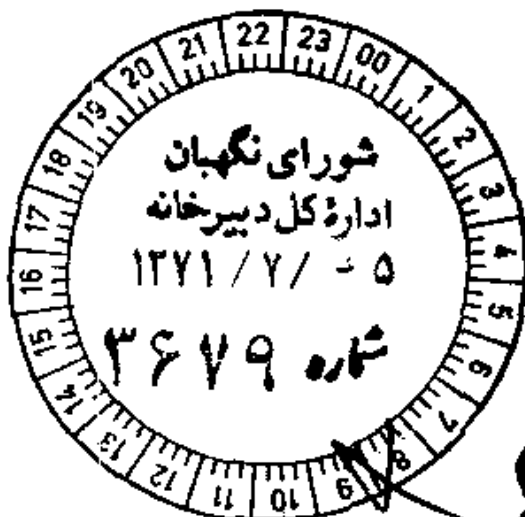
شورای نگهبان

لایحه شماره ۴۴۵۰۵ مورخ ۱۳۷۰/۷/۹ دولت در خصوص تصویب موافقتنامه نظام ترجیحات تجاری میان کشورهای اسلامی که در جلسه علنی روز سهشنبه مورخ ۱۳۷۱/۶/۳۱ مجلس شورای اسلامی عیناً بتصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت بررسی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می شود. ع

رئیس مجلس شورای اسلامی

علی اکبر ناطق نوری

۱۵۶/۱۳

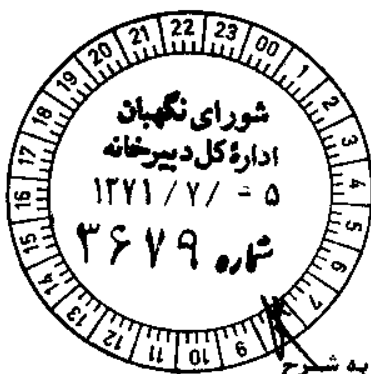
جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
اداره کل قوانین

شماره ۳۸۶

تاریخ ۵/۷/۷۶

پیوست

بسم الله

لایحه تصویب موافقتنامه نظام ترجیحات تجاری میان کشورهای اسلامی

ماده واحده - موافقتنامه نظام ترجیحات تجاری میان کشورهای اسلامی به شرح
پیوست تصویب می گردد و اجازه مبادله اسناد مصوب آن داده می شود.

موافقتنامه نظام ترجیحی تجاری درمیان کشورهای عضو
سازمان کنفرانس اسلامی

پیش گفتار.

دولتهای کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی، امضاء کننده این موافقتنامه،
بارعایت اهداف منشور سازمان کنفرانس اسلامی،
در اجرا نمودن اهداف ومقررات موافقتنامه عمومی همکاریهای اقتصادی و تجاری
درمیان کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی،
باتوجه به " برنامه کار " به منظور تحکیم همکاریهای اقتصادی درمیان کشورهای
عضو که در سومین اجلاس سران کنفرانس اسلامی تصویب شد،
بادرنظرگرفتن " قطعنامه های کمیته دائمی همکاری های اقتصادی و تجاری "
(COMCEC) که ایجاد یک نظام ترجیحات تجاری را به عنوان چارچوب مبادلات
تجاری درمیان کشورهای عضو توصیه می نماید،
بایادآوری اعلامیه قصد ایجاد نظام ترجیحات تجاری درمیان کشورهای اسلامی،
مصوب چهارمین اجلاس (COMCEC) .
باآگاهی از نقش اساسی گسترش تجارت درمیان کشورهای عضو، به عنوان نیروی
محرکه توسعه و ابزار موثر برای استفاده از منابع به بهترین وجه و وسیله ای عمده برای
بهبود سطح زندگی مردم این کشورها،
بادرنظرگرفتن نیازهای ویژه کشورهای عضو کمتر توسعه یافته سازمان کنفرانس
اسلامی،

باتوجه به اینکه پراکندگی جغرافیائی کشورهای عضو و اختلاف سطح رشد این
کشورها، مانع ایجاد یک نظام منطقه ای جامع برای آزادسازی تجاری گردیده است و

بسم الله

نظام ترجیحات تجاری مناسبترین وسیله افزایش مبادلات تجاری در میان آنها خواهد بود ،

با اعتقاد به نقش اساسی ای که بسط تجارت میتواند در تحکیم و تکمیل همکاری اقتصادی بین کشورهای عضو و در بهبود خودکفائی و همبستگی بیشتر در میان آنها ، داشته باشد ،

با تصمیم به هماهنگ ساختن تلاشهای انجام شده در چارچوب سازمان کنفرانس اسلامی در زمینههای گوناگون همکاریهای اقتصادی ، که مستقیم و یا غیرمستقیم به تجارت مربوط می شود ،

با عنایت به نیاز کشورهای اسلامی به توسعه بازارهای خود همگام با آهنگ پیشرفت و افزایش ظرفیت جذب بازارهای خود به ویژه به لحاظ سیاستهای حمایتی تجاری کشورهای توسعه یافته ،

با بذل توجه لازم به نظامهای تجاری و تعهدات دوجانبه و چند جانبه هریک از کشورهای عضو ،

این موافقتنامه را به عنوان حداقل پایه برای انطباق رفتارهای ترجیحی در مبادلات تجاری میان خودشان ، و با اعلام اراده و آمادگی جهت به اجراء در آوردن مقررات این موافقتنامه از طریق دستورالعملها ، ترتیبات و جدول زمانی برای مذاکرات ، تصویب نمودند ،

فصل اول - مقدمه

ماده ۱ - تعاریف .

جهت اهداف این موافقتنامه در صورتیکه در خود متن به نحو دیگری عنوان نشده باشند ، واژه ها و عبارات ذیل بدین معنی هستند .

۱ - سازمان کنفرانس اسلامی ،	۱ - O.I.C
موافقتنامه نظام ترجیحات تجاری در میان کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی ،	۲ - موافقتنامه
کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی ،	۳ - کشورهای عضو
آن دسته از کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی که طرف این موافقتنامه هستند .	۴ - کشورهای متعاقد
کشورهای متعهده ای که در چارچوب این موافقتنامه فهرست محصولات را که باید مورد مذاکره قرار گیرند ارائه داده و قوانین این مذاکرات را پذیرفته اند .	۵ - کشورهای مشارکت کننده

بسم الله

- ۶ - کشورهای عضو کمتر توسعه یافته کشورهای عضو OIC که توسط سازمان ملل به عنوان کشورهای کمتر توسعه یافته تعیین شده اند ، مگر آنکه COMCEC تصمیمی غیر از این گرفته باشد ،
- ۷ - تعرفه حقوق گمرکی که در جدول تعرفه ملی مشخص گردیده است ،
- ۸ - شبه تعرفه پرداختها و عوارض مرزی ، جدا از تعرفه ، که بر روی معاملات تجاری خارجی با تاثیری همانند تعرفه و تنها بر روی واردات بسته میشود ، ولی پرداختها و مالیاتهای غیر مستقیمی را که بر روی کالاهای داخلی وضع میشود شامل نمیگردد . عوارضی که بر روی واردات خدمات خاص اخذ میشود ، بعنوان شبه تعرفه محسوب نمیگردد .
- ۹ - غیر تعرفه هرگونه تدابیر مقررات و یا اعمال غیر از "تعرفه" و "شبه تعرفه" که تاثیر آن محدود شدن واردات باشد و یا بطور جدی به تجارت لطمه وارد نماید .
- ۱۰ - قراردادهای بخشی قراردادهای مربوط به رفع و یا کاهش موانع تعرفه ای ، غیر تعرفه ای و شبه تعرفه ای و همچنین تدابیر جهت همکاری یا بسط تجارت برای کالاهای مشخص یا گروهی از کالاهایی که در تولیدات نهائی بکار میروند .
- ۱۱ - اقدامات مستقیم تجاری اقداماتی که به گسترش تجارت متقابل مانند قراردادهای میان مدت و بلند مدت منتهی شوند .
- ۱۲ - COMCEC کمیته دائمی همکاریهای اقتصادی و تجاری سازمان کنفرانس اسلامی .
- ۱۳ - کمیته مذاکرات تجاری کمیته ای که در چارچوب آن دوره های مذاکرات راجع ترجیحات تجاری بین کشورهای مشارکت کننده انجام می شود .

فصل دوم - موافقتنامه نظام ترجیحات تجاری

- ماده ۲ - اهداف و اصول .
- هدف این موافقتنامه گسترش تجارت در میان کشورهای عضو OIC از طریق مبادله ترجیحات تجاری بر پایه اصول ذیل می باشد .
- ۱ - تضمین رفتار برابر و عاری از تبعیض در میان تمام کشورهای مشارکت کننده .
- ۲ - تامین مزایای متقابل برای کلیه کشورهای مشارکت کننده ، به نحوی که کلیه

بسم الله

کشورهای مشارکت کننده به طور برابر از نظام ترجیحات تجاری بهره‌مند گردند .

۳ - مبادله روشهای ترجیحی ، با در نظر گرفتن اصل کامل‌الوداد ، با رعایت جداول زمانی و با اتخاذ روش گام به گام .

۴ - ایجاد امکان برای مشارکت گروههایی که فقط از کشورهای عضو تشکیل گردید مانند و بخواهند با نمایندگی واحد در مذاکرات تجاری شرکت کنند .

۵ - محدود نمودن ترجیحات مبادله شده (حاصل از این موافقتنامه) فقط به کشورهای مشارکت کننده .

۶ - ترجیحات مبادله شده نباید محدود به تعرفه‌ها باشند ، بلکه باید به تدریج امتیازات شبه تعرفه و غیر تعرفه‌ای را نیز شامل گردند .

۷ - بسط ترجیحات تجاری به هرگونه کالا ، منجمله محصولات کشاورزی و حیوانی ، و تولیدات مصنوع و نیمه مصنوع .

۸ - در نظر گرفتن اختلافات سطح توسعه اقتصادی میان کشورهای متعاقد با اعطای امتیازات خاص .

۹ - انجام بررسی‌های ادواری و ارزیابی مستمر نظام ترجیحات تجاری ؛ کسبه موجب این موافقتنامه برقرار گردیده ، به منظور گسترش موارد اجرا و بهبود مقررات آن با توجه به تجارب کسب شده و نتایج بدست آمده .

۱۰ - استفاده از امکانات بیمه تامین مالی تجارت و اعتبار صادرات که توسط نهادهای O I C فراهم شده ، با رعایت قوانین و مقررات آنها در مورد کالاهایی که به موجب این موافقتنامه مبادله می‌شود .

۱۱ - این موافقتنامه نباید به تعهدات قانونی کشورهای مشارکت کننده در قبال اشخاص ثالث لطمه وارد آورد .

۱۲ - این موافقتنامه نباید به عنوان جایگزین ترتیبات تجاری ترجیحی موجود یا آتی ، که کشورهای مشارکت کننده طرف آن هستند تلقی گردد ، بلکه باید مکمل آنها محسوب شود .

۱۳ - ترجیحات تعرفه ، شبه تعرفه و غیر تعرفه‌ای قابل اجرا در چارچوب گروه‌بندیهای منطقه‌ای و زیر منطقه‌ای موجود یا آتی ، که کشورهای عضو در آنها ذینفع هستند ؛ ماهیت ذاتی خود را حفظ خواهد نمود و اعضای این گروه‌بندیها مکلف نخواهند بود استفاده از این ترجیحات را گسترش دهند و سایر کشورهای مشارکت کننده نیز حق نخواهند داشت از این ترجیحات استفاده کنند .

بسم الله تعالی

فصل سوم - مذاکرات

ماده ۳ - اجزاء

مذاکرات در میان اعضاء شامل زمینه‌های ذیل خواهد بود ،

۱ - امتیازات تعرفه‌ای ، شبه تعرفه‌ای و غیرتعرفه‌ای ،

۲ - ترتیبات منطبق با تعهدات بین‌المللی کشورهای مشارکت‌کننده راجع به اقدامات مربوط به تجارت مستقیم ، منجمله قراردادهای میان مدت و بلندمدت برای واردات و صادرات محصولات مشخص یا شامل موافقتنامه‌های بخشی ، ممکن است در مراحل بعدی برحسب تحولات و طبق نیازها مورد توجه قرارگیرد .

ماده ۴ - مذاکرات ،

۱ - دوره‌های مذاکرات از طریق کمیته مذاکره تجاری با رعایت برنامه‌کار خود که توسط COMCEC مورد تایید قرار میگیرد ، برگزار خواهد گردید .

۲ - مذاکرات براساس هریک از روشها و رویه‌های ذیل یا ترکیبی از آنها انجام می‌گیرد .

الف - مذاکرات کالا به کالا ،

ب - کاهش سرتاسری تعرفه ،

ج - مذاکرات بخشی ،

د - تدابیر تجارت مستقیم ، از جمله قراردادهای میان مدت و بلندمدت ،

۳ - فقط کشورهای متعاقد مشارکت‌کننده در مذاکرات در زمینه مبادله ترجیحات تجاری حق دارند پیشنهادهای مذاکرات را تدوین نمایند .

امتیازات حاصله از این مذاکرات منحصر به کشورهای مشارکت‌کننده‌ای که اسناد مربوط به نتایج این مذاکرات را تصویب و تایید نمود مانند تعلق خواهد گرفت .

ماده ۵ - جدول امتیازات ،

۱ - گفتگوهای مستمر دوجانبه و دوره‌های مذاکرات چند جانبه در فواصل زمانی و براساس نیاز صورت می‌پذیرد .

۲ - ترجیحات منتج از این مذاکرات در جدول امتیازات ، که به عنوان جزء تفکیک ناپذیر این موافقتنامه ضمیمه آن خواهد گردید ، منعکس خواهد شد .

بسم الله

فصل چهارم - مقررات اساسی

ماده ۶ - رفتار مبتنی بر رویه کاملالوداد ،

۱ - مبادله امتیازات حاصله از مذاکرات براساس اصل کاملالوداد به مورد اجرا در می آید و منافع آن متعلق به کشورهای مشارکت کننده خواهد بود .

۲ - یک کشور مشارکت کننده ممکن است بامستثنی کردن قاعده مندرج در بند اول همین ماده تصمیم بگیرد که امتیازات خاص حاصله از مذاکرات با یک یا چند کشور ، که در منافع مشخص آنها موثر است ، در مورد دیگر کشورهای مشارکت کننده تسری ندهد .

۳ - عدم تسری امتیازات خاصی که در بند ۲ این ماده پیش بینی شده است نباید هیچگونه لطمه و اثر زیان بخشی بر منافع تجاری کشورهای مشارکت کننده داشته باشد ، در صورت تبعیض زیان آور کشورهای مشارکت کننده ذیربط میتوانند بعد از تعیین ماهیت و اهمیت این تبعیض و ارائه ادله و مدارک کافی در این زمینه ، مسأله را در کمیته COMCE که در این مورد مرجع ذیصلاح برای اتخاذ اقدامات مقتضی جهت رفع آن تبعیض زیان آور - از جمله امکان جبران خسارت یا تسری این امتیازات خاص ، جزا یا کلا به کشورهای مشارکت کننده زیان دیده از این تبعیض - می باشد ، مطرح نمایند .

ماده ۷ - حفظ ارزش امتیازات .

کشورهای مشارکت کننده باید از صدمه رساندن یا بی اعتبار نمودن امتیازات اعطاء شده بموجب این موافقتنامه ، با ایجاد موانع تعرفه ای ، شبه تعرفه ای یا غیر تعرفه ای ، و یا اتخاذ هرگونه تدابیر محدود کننده دیگر ، جلوگیری نمایند ، بجز در مواردی که چنین تدابیری با مالیاتهای داخلی بر تولیدات مشابه داخلی ، ضد دامپینگ یا عوارض متقابل حمایتی مطابقت داشته باشد ، مشروط به اینکه موارد ضد دامپینگ و عوارض متقابل به اثبات برسد .

ماده ۸ - تغییر و استرداد امتیازات .

هریک از کشورهای مشارکت کننده ، میتواند بعد از سه سال از روزی که امتیازات حاصله از مذاکرات بعمل درآمد ، طی یادداشتی به کمیته COMCE قصد خود را مبنی به تغییر یا استرداد هرامتیازی که در جدول آن منعکس است ، اعلام دارد .
در این صورت کشورهای مشارکت کننده باید مذاکراتی را بمنظور حصول توافق با کشورهایی که مذاکرات مربوط به امتیازات قبلا به آنها اعلام شده و یا کشورهایی که در اثر اعمال این رویه ها زیان دید مانند ، بعمل آورند .

تعالیه

ماده ۹ - قوانین مبدا .

محصولاتی که در جدول امتیازات ذکر شده اند مشمول رفتارهای ترجیحی هستند ، مشروط به اینکه قوانین مبدا را که به عنوان جزء لاینفک این موافقتنامه بمنضم شده است ، رعایت نموده باشند .

ماده ۱۰ - تدابیر حفاظتی .

۱ - یک کشور مشارکت کننده باید قادر باشد بمنظور پیشگیری از زیان یا تهدیدهای جدی زیان که ممکن است در اثر عواقب مستقیم افزایش عمده پیش بینی نشده در واردات مشمول ترجیحات تحت این موافقتنامه پیش آید ، تدابیر حفاظتی اتخاذ نماید .
۲ - زیانهای اشاره شده در بند (۱) این ماده ممکن است ناشی از یک یا چند عامل ذیل باشد .

الف - تهدید زیان به تولیدات داخلی ،

ب - اختلال جدی در تراز پرداختها ،

ج - بکارگیری دامپینگ از سوی کشور صادر کننده ،

د - بکارگیری سوبسیدهای صادراتی بوسیله کشورهای صادر کننده .

۳ - مقررات این موافقتنامه مانع از این نخواهد بود که هر کشور مشارکت کننده اقداماتی انجام دهد که برای حفاظت منافع اساسیش در ارتباط با امنیت و بهداشت لازم تشخیص می دهد .

۴ - کالاهائی که در شرع اسلام ممنوع دانسته شده است نباید در مذاکرات تجاری مطرح شوند .

ماده ۱۱ - رفتار ویژه در مورد کشورهای عضو کمتر توسعه یافته .

باتوجه به نیازهای خاص کشورهای عضو کمتر توسعه یافته ، کشورهای مشارکت کننده به هنگام مذاکرات دوجانبه و چند جانبه باید امتیازات ویژه ای به سود کشورهای کمتر توسعه یافته اعطاء نمایند .

ماده ۱۲ - همکاری با دیگر موسسات OIC .

۱ - از بانک توسعه اسلامی و دیگر موسسات تخصصی OIC درخواست خواهد شد که طبق قوانین و مقررات خود در چارچوب تامین مالی صادرات و طرحهای تضمین اعتبار صادرات ، در مورد معاملات تجاری کالاهائی که در لیست محصولات واجبه شرایط برای رفتارهای ترجیحی منطبق با این موافقتنامه هستند ، مورد ملاحظه قرار دهند و نیز در مورد محصولات ملی که طبق موافقتنامه های تجاری دوجانبه و ترتیبات منطقه ای بین کشورهای عضو از امتیازاتی بهره مند هستند ، اولویت قائل گردند .

تعالی

۲- کشورهای متعاقد باید از ابزارها، برنامه‌ها و مکانیزمهای موجود، از قبیل برنامه‌ها و فعالیت‌های مرکز اسلامی توسعه تجارت (ICDT) و دیگر موسسات مربوطه OIC جهت پیشبرد روابط تجاری بین آنها حداکثر استفاده را بنمایند و از تسهیلات مالی و تضمینهایی که به این منظور فراهم شده بهره‌مند گردند.

فصل پنجم - کمیته COMCEC و کمیته مذاکرات تجاری

- ماده ۱۳- کمیته COMCEC و کمیته مذاکرات تجاری.
- کمیته COMCEC نظارت بر اجراء این موافقتنامه را بعهده دارد.
- کمیته COMCEC بر اساس مقررات مربوطه این موافقتنامه باید.
- ۱- به محض لازم الاجراء شدن این موافقتنامه یک کمیته مذاکرات تجاری مرکب از نمایندگان دولتهای کشورهای مشارکت‌کننده تشکیل دهد. این کمیته باید وظایف خود را به طریقی انجام دهد که تحقق اهداف این موافقتنامه را تسهیل نماید.
- ۲- مقررات داخلی راجع به وظایف کمیته مذاکرات تجاری را وضع نماید.
- ۳- در باره برگزاری دوره‌های جدید مذاکرات تجاری تصمیم‌گیری کند، تقاضاها و پیشنهادات کشورهای متعاقد را برای مشارکت دریافت کند و آنها را بین کشورهای متعاقد توزیع نماید.
- ۴- نتایج مذاکرات تجاری و نیز جداول امتیازات را که به عنوان جزء لاینفک موافقتنامه بدان منضم می‌گردد، تصویب کند.
- ۵- اختتام این موافقتنامه و اعمال اصلاحات در آنرا توصیه نماید.
- ۶- ترتیبات مقتضی برای مشاوره و همکاری با OIC و ارگانهای آن بویژه با ICDT و موسسات مربوطه OIC و همچنین گروههایی که بمنظور همکاری اقتصادی در میان کشورهای عضو به وجود آمده‌اند، اتخاذ نماید.
- ۷- در صورت لزوم مقررات این موافقتنامه را تفسیر نماید.
- ۸- وظایف محوله خود را بموجب این موافقتنامه جزئا یا کلا به کمیته مذاکرات تجاری تفویض کند.

فصل ششم - مشاوره و حل اختلافات

- ماده ۱۴- مشاوره.
- ۱- اگر هریک از کشورهای مشارکت‌کننده تشخیص دهد که به منفی که به موجب این موافقتنامه، چه مستقیم و چه غیرمستقیم، به او تعلق می‌گیرد در اثر قصور کشور

بسم الله

مشارکت کننده دیگری در انجام تعهداتش در این موافقتنامه یاد اثر هر موجبات دیگری مربوط به اجراء این موافقتنامه خدشه وارد شده یا گان لم یکن گردیده است؛ در این صورت کشور متضرر بمنظور حل و فصل مناسب مساله یک اعلامیه کتبی برای کشور مشارکت کننده دیگر ارسال می دارد. این اقدام موجب خواهد شد که کشور مشارکت کننده دیگر اعلامیه یا پیشنهاد های کشور شاکی را بانظر مساعد مورد توجه قرار دهد.

۲ - کمیته مذاکرات تجاری ممکن است به درخواست یک کشور مشارکت کننده با کشور مشارکت کننده ای که توافق رضایت بخش برای حل اختلافات از طریق مشاوره با او طبق بند یک این ماده حاصل نشده است به مشاوره بپردازد. کمیته مذاکرات تجاری طبق مقررات بین المللی خود نتایج مشاوره را به اطلاع کمیته COMCEC خواهد رساند.

۳ - اگر هیچ توافق رضایت بخشی حاصل نگردد، کمیته COMCEC، به محض دریافت گزارش کمیته مذاکرات تجاری و یا گزارش از سوی طرف زیان دیده به مشاوره با کشورهای مشارکت کننده ذیربط بمنظور رفع این زیان مبادرت خواهد کرد. کمیته COMCEC ممکن است تصمیم بگیرد که هیاتی از کشورهای مشارکت کنندای که طرف اختلاف نیستند، تشکیل دهد. این هیات تشخیص ماهیت و اهمیت زیان و ارائه توصیه هایی در مورد اقداماتی که باید انجام شود برعهده خواهد داشت.

ماده ۱۵ - رفع اختلافات.

هرگونه اختلافی که در مورد تفسیر و اجرای مقررات این موافقتنامه یا هر سند دیگری که در چارچوب این موافقتنامه بتصویب رسیده است بین کشورهای مشارکت کننده بوجود آید باید بمنحو دوستانه از طریق توافق بین طرفهای ذیربط حل گردد. در صورت عدم حل اختلاف، ممکن است یکی از طرفهای اختلاف مساله را به کمیته مذاکرات تجاری ارجاع نماید. این کمیته مساله را بررسی و رعایت خواهد کرد و توصیه های لازم را طبق مقرراتی که بدین منظور وضع می نماید، ارائه خواهد داد.

فصل هفتم - مقررات نهائی

ماده ۱۶ - ارزیابی مذاکرات.

۱ - کمیته COMCEC مذاکرات انجام شده در کمیته مذاکرات تجاری را مورد رسیدگی قرار خواهد داد و پیشرفتهای حاصل شده در اجراء این موافقتنامه را ارزیابی خواهد کرد.

مقاله

۲- جداول امتیازات که نشانگر نتایج دوره‌های مذاکرات گوناگون و اصلاحیه‌های مربوطه به آنها میباشند، باید از سوی کمیته COMCEC بنا به درخواست دو سوم کشورهای متعاقد مشارکت کننده در این مذاکرات، انتشار یابند و ظرف ۲ ماه پس از آنکه انتشار یافتند بدون هیچگونه اقدام دیگری به مرحله اجرا درآیند.

ماده ۱۷- مرجع امانت دار.

۱- این موافقتنامه در دفتر دبیرکل OIC به امانت سپرده خواهد شد و برای امضاء کشورهای عضو مفتوح خواهد بود. دفتر دبیرکل بدین وسیله به عنوان مرجع امانت دار این موافقتنامه و سند تصویب آن تعیین می‌شود.

۲- دفتر دبیرکل OIC باید کشورهای عضو را از ایداع اسناد تصویب این موافقتنامه* تاریخ به‌مورد اجرا درآمدن آن، تقاضاهای الحاق به موافقتنامه یا انصراف از آن و تصویب اصلاحیه‌ها مطلع سازد.

ماده ۱۸- به مرحله اجرا درآمدن.

۱- این موافقتنامه سه ماه بعد از آنکه ده کشور عضو اسناد تصویب خود را در دفتر دبیرکل ایداع کردند به مرحله اجرا درمی‌آید.

۲- در مورد هر کشور عضوی که بعد از تاریخ مقرر به این موافقتنامه ملحق می‌شود، این موافقتنامه یک ماه پس از تاریخی که اسناد تصویب آن نزد دفتر دبیرکل سپرده شد، مجری خواهد گردید.

۳- (۱) همین که این موافقتنامه به مرحله اجرا درآمد، کشورهای متعاقد، به منظور مبادله امتیازات اولین دور مذاکرات را بین خود برگزار خواهند نمود که باید ظرف ۱۲ ماه از تاریخ شروع خاتمه یابد.

(۲) نتایج مذاکرات باید توسط کشورهای متعاهدی که در مذاکرات حضور داشته‌اند تصویب گردد. امتیازات حاصل از مذاکرات سه ماه بعد از آنکه حداقل ۱۰ کشور مشارکت کننده آنها را تصویب نمودند به مرحله اجرا درمی‌آید.

(۳) دیگر کشورهای متعاهدی که میخواهند به کشورهای مشارکت کننده تبدیل شوند* باید فهرست پیشنهادهای خود را به کشورهای مشارکت کننده تسلیم کنند که آنها نیز فهرست درخواست خود را به متقاضی ارائه خواهند داد. همین که این تشریفات انجام شد، کشور متقاضی باید با کشورهای مشارکت کننده علاقه‌مند جهت دستیابی به توافق وارد مذاکره شود* و برای اینکه کشور متقاضی جزء کشورهای مشارکت کننده درآید باید امتیازات حاصل از مذاکرات را بپذیرد.

مقاله

شماره ۳۸۵

تاریخ ۷/۷/۷۷

پیوست

ماده ۱۹ - انصراف .

هر کشور مشارکت کننده میتواند از این موافقتنامه انصراف حاصل کند و انصراف شش ماه از تاریخ دریافت اعلام کتبی توسط دبیرکل OIC معتبر خواهد بود .

ماده ۲۰ - اصلاحات .

این موافقتنامه برای یک دوره نامحدود منعقد شده است و مواد آن را نمیتوان قبل از پنج سال از تاریخ لازم الاجراء شدن آن اصلاح نمود . اصلاحات این موافقتنامه با موافقت دوسوم کشورهای مشارکت کننده عملی خواهد بود و اصلاحات سه ماه بعد از اینکه پنج کشور مشارکت کننده آنها را مورد پذیرش قرار دادند معتبر خواهد بود .

ماده ۲۱ - پیوستها .

پیوستها جزء لاینفک این موافقتنامه اند این پیوستها عبارتند از :

الف (پیوست شماره ۱) دولت های متعاقد

ب (پیوست شماره ۲) کشورهای مشارکت کننده

پ (پیوست شماره ۳) قواعد مبدا

ت (پیوست شماره ۴) جداول امتیازات

این موافقتنامه به زبانهای عربی ، انگلیسی و فرانسه تنظیم شده است و هریک از متن ها متساویا معتبر است .

تنظیم شده در

بنا به مراتب فوق ، امضاء کنندگان ذیل که نمایندگان قانونی دولتهای متبوع خود هستند این موافقتنامه را به تاریخ مذکور در فوق امضاء نمودند .

قواعد مبدا

جهت تعیین مبدا کالاهای واجد شرایط برای امتیازات ترجیحی تحت این موافقتنامه (TPS-OIC) قواعد ذیل باید بکار گرفته شود .
قاعده ۱ - کالاهای مبدا .

کالاهای مشمول ترتیبات ترجیحی تجاری در چارچوب این موافقتنامه (TPS/OIC) ، که در قالب قاعده ۵ ذیل از قلمرو یک کشور عضو به یک کشور دیگر عضو مستقیما حمل و وارد می شوند ، اگر شرایط مبدا را تحت هریک از شرایط ذیل حائز باشند ، از امتیازات تجاری بهره مند خواهند بود .

تعلیقات

- الف - کالاهائیکه در کشور مشارکت کننده صادر کننده بطور کامل تولید گردیده یا فراهم شده اند ، طبق تعریف قاعده ۲ ، یا
- ب - کالاهائیکه تماما در کشور مشارکت کننده صادر کننده تولید یا فراهم نشده است ، مشروط بر اینکه همین کالاها تحت قواعد ۳ یا ۴ واجد شرایط باشند ، قاعده ۲ - کالاهائیکه تماما تولید یا فراهم شده اند ،
- در چارچوب مفهوم قاعده ۱ (الف) ، موارد ذیل به عنوان کالاهای تماما تولید گردیده یا فراهم شده در کشورهای مشارکت کننده صادر کننده ، محسوب خواهد شد ،
- الف - تولیدات خام یا معدنی که از خاک ، آب و یا کف دریای آن کشور استخراج شده باشد ، (۱)
- ب - محصولات کشاورزی برداشت شده در آنجا (کشور مورد نظر) ، (۲)
- ج - حیوانات زاده شده و پرورش یافته در آنجا ،
- د - محصولات بدست آمده از حیوانات مذکور در بند ج فوق ،
- ه - محصولات بدست آمده از شکار یا صید در آنجا ،
- و - صید ماهی و دیگر محصولات دریائی گرفته شده از اعماق دریاها با کشتی های متعلق به کشور عضو ،
- ز - محصولات ترکیب شده و یا ساخته شده در کشتی های کارگاهی (متعلق به کشور عضو) که انحصارا از محصولات مذکور در بند (و) فوق بدست آمده باشد ،
- ح - اجناس و اشیاء مستعمل جمع آوری شده ، که فقط به عنوان مواد خام قابل مصرف است ،
- ط - مواد قراضه و زائد حاصل از عملیات ساخت در آنجا ،
- ی - محصولات تولید شده در آنجا که انحصارا از کالاهای مذکور در بندهای (الف) تا (ط) در فوق ، بدست آمده است ،
- قاعده ۳ - کالاهائیکه تماما تولید نشده یا بدست نیامده اند ،
- الف - در چارچوب مفاد قاعده ۱ (ب) ، کالاهائیکه بر روی آنها کار شده یا تکمیل گردیده اند ، بطوریکه در نتیجه آن کل ارزش مواد یا قطعات بکار برده شده حاصل از غیر کشورهای مشارکت کننده یا مبداء نامشخص ، از ۶۰ درصد ارزش (FOB) کالای ساخته شده تجاوز نکند و آخرین مرحله ساخت کالا در داخل سرزمین کشور مشارکت کننده صادر کننده صورت گرفته باشد ، آن کالاها واجد شرایط برای امتیازات ترجیحی با رعایت مقررات قاعده ۳ (ج) و قاعده ۴ خواهد بود ،
-
- (۱) شامل مواد سوختی معدنی ، روغنهای ماشین و مواد مربوطه و نیز سنگهای معدنی یا فلزی ،
- (۲) شامل فرآورده های جنگلی ،

تعلیه

- ب - قراردادهای بخشی طبق تعریف بند ۱۰ ماده ۱ از فصل اول این موافقتنامه .
- ج - ارزش مواد ، قطعات یا محصول از مبدا نامشخص چنین خواهد بود .
- ۱- ارزش CIF مواد و قطعات یا محصول بهنگام ورود ، در صورتی که بتوان این امر اثبات کرد ، یا
- ۲ - اولین قیمت قابل استنادی که برای مواد ، قطعات یا محصولی از مبدا نامشخص در قلمرو کشور مشارکت کننده ، که کار یا جریان ساخت در آنجا صورت گرفته ، پرداخت گردیده است .
- قاعده ۴ - قواعد مرکب مبدا .
- محصولاتی که با شرایط مبدا مذکور در قاعده ۱ منطبق هستند و توسط یک کشور مشارکت کننده بعنوان مواد برای تولید کالای نهائی بکار گرفته میشود که شرایط اعطای ترجیحات تجاری توسط یکی دیگر از کشورهای مشارکت کننده را دارا میباشد ، باید به عنوان کالائی منظور شود که مبدا آن قلمرو و کشور مشارکت کننده است یعنی جایی که کار و جریان تولید کالای نهائی در آنجا صورت گرفته است ، مشروط به اینکه کل اجزاء تشکیل دهنده ای که منبع آن قلمرو و کشور مشارکت کننده است کمتر از ۵ درصد ارزش FOB نباشد .
- قاعده ۵ - حمل مستقیم .
- مواد ذیل به عنوان محموله مستقیم از کشور مشارکت کننده صادر کننده به کشور وارد کننده محسوب می گردد .
- الف - اگر کالاها بدون عبور از قلمرو هیچ کشور غیر مشارکت کننده حمل گردد .
- ب - کالاهائی که حملشان مستلزم عبور از یک یا چند کشور غیر مشارکت کننده واسطه باشد ، خواه با تعویض وسیله نقلیه حمل کالا یا انبار کردن موقت آن در چنین کشورهائی باشد خواه بدون این اعمال ، مشروط بر اینکه .
- ۱- چنین عبوری به دلائل جغرافیائی توجیه پذیر باشد یا به دلیل ملاحظات کمی منحصراً به شرایط حمل و نقل مربوط است .
- ۲- کالاها در آن کشور مورد داد و ستد یا مصرف قرار نگرفته باشند .
- ۳ - بجز تخلیه و بارگیری مجدد یا هر عملی که برای حفظ کالا در شرایط خوب لازم است ، هیچگونه عمل دیگری در مورد کالا در آنجا صورت نگرفته باشد .
- ۴ - گواهی مناسب توسط مقامات گمرک کشوری که عبور موقت از آن صورت گرفته ، به عنوان مدرک مطابقت با ماده های (۲) و (۳) فوق ، صادر شده باشد .

بسم الله تعالی

قاعده ۶ - تلقی از بسته‌بندی .

هنگام تعیین مبداء کالا بسته‌بندی باید با کالای درون خود به عنوان یک مجموعه واحد در نظر گرفته شود . علی ایحال هرگاه قوانین ملی اقتضا کند میتوان بسته‌بندی را بطور جداگانه در نظر گرفت .

قاعده ۷ - گواهی مبداء

کالاهای واجد شرایط برخورداری از امتیازات ترجیحی باید با گواهی مبداء که توسط یک مقام مسوول دولت کشور مشارکت‌کننده صادر کرده است ، همراه باشد و با رعایت ضوابط صدور گواهی که توسط کشورهای مشارکت‌کننده تعیین و تصویب میشود ، به اطلاع دیگر کشورهای مشارکت‌کننده برسد . بمنظور مشخص نمودن مبداء مواد (کالا) در گواهی‌نامه مبداء کشورهای مشارکت‌کننده نهایت همکاری خود را بعمل خواهند آورد .

قاعده ۸ - ممنوعیت .

هر کشور مشارکت‌کننده میتواند واردات کالاهائی را که حاوی موادی از کشورهائی است که کشور صادرکننده نمیخواهد با آن کشورها روابط اقتصادی و تجاری داشته باشد ، ممنوع نماید .

قاعده ۹ - تجدید نظر .

این قواعد را میتوان به هنگام لزوم به درخواست یکسوم کشورهای مشارکت‌کننده مورد تجدید نظر قرارداد و تعدیلات و اصلاحات باتوافق یکدیگر صورت خواهد گرفت .

قاعده ۱۰ - معیار درصد ویژه .

در مورد کالاهائی که مبداء آنها کشورهای مشارکت‌کننده کمتر توسعه یافته است میتوان ۱۰ درصد امتیاز بیشتر از درصدهای قابل اعمال در قواعد ۳ و ۴ قائل گردید . بدین ترتیب در قاعده ۳ میزان درصد نباید از ۷۰ درصد تجاوز کند و در قاعده ۴ ، میزان درصد نباید از ۵۰ درصد کمتر باشد .

لایحه قانونی فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل بر ۲۱ ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ سی و یکم شهریورماه یکهزار و سیصد و هفتاد و یک بتصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است . ع

رئیس مجلس شورای اسلامی

علی اکبر مطلق نوری